

הוכן ע"י כולל עיין הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים • מיקוד 91430

טל/פקס 6515004 (אחה"צ) daf@dafyomi.co.il

מנחות דף כ' ע"א

לא מלח את המנחה, או שמלחה זר, מה הדין?

מלחה זר	לא מלח	לרב יוסף ¹
לכאורה אינו מעכב ²	למשנתנו: אינו מעכב לר' יהודה ור' שמעון: מעכב	
אינו מעכב	מעכב	לאביי

מנחות דף כ' ע"ב

דם שעברו עליו הזמנים דלהלן, האם נפסל מדאורייתא או רק מדרבנן? [תד"ה נפסל].

צאת הכוכבים - סוף שקיעה	תחילת שקיעה	לרש"י
נפסל מדאורייתא	לכאורה אינו נפסל ³	
נפסל מדאורייתא	נפסל מדאורייתא	לרבינו תם
נפסל מדאורייתא	נפסל מדרבנן	ליש מפרשים ⁴

המתנדב עצים בלשונות דלהלן, מה דינם? [תד"ה מלמד].

אמר: הרי עלי עצים	אמר: הרי עלי שני גזרי עצים אלו	לרבי
נדבה ⁶	קרבן גמור ⁵	
נדבה	נדבה	לרבנן

¹ הנה הקשתה הגמי' על דברי רב שאמר שכדי לעכב צריך שיחזירו הפסוק עוד הפעם, והרי מלח - שמעכב (לכאורה) - ולא אהדר ביה קרא. ותירץ רב יוסף, דס"ל לרב כתנא דמתניתין שלא מלח אינו מעכב.

² ומבואר בסוגיא שלא רצה רב יוסף להעמיד את משנתנו שאמרה לא מלח כשר כאביי, ר"ל באופן שלא מלח כהן אלא מלח זר - דוכי תעלה על דעתך שזר רקב למזבח, אמנם אין ראוי אם באמת ימלח זר מה יהיה הדין. [ועיי' שטמ"ק אות א', ולחם משנה פ"ה מאיסורי מזבח ה"י י"ב ד"ה ואע"פ, ובקרבן אורה דף י"ט ע"ב ד"ה ובגמ', ובזבח תודה (י' ע"ב ד"ה ואע"פ) שנקטו שאינו מעכב. אמנם עיי' בתוס' לעיל דף י"ח סע"ב ד"ה ורבי שמעון, שס"ל שבבלל זר הוא יותר גרוע מדלא נעשה כלל, וה"ה לכאורה במלח - כן דייק מהתוס' הקרבן אורה].

³ כן משמע שלמדו תוס' בשיטתו, מדהוכיחו שלא כדבריו מפרק מי שהיה טמא, שאחר זמן של חמש עשרה מיל מאמצע היום אין לשחוט [והיינו מהשקיעה] ומשמע דנפסל אז הדם, דאל"כ הא הוי שעת שחיטה, ולא תירצו כיש מפרשים שעכ"פ אסור מדרבנן.

⁴ ותירוצם מתרץ רק את הקושיא הנ"ל מפרק מי שהיה טמא, אולם לא מיישב את הקושיא הראשונה של ר"ת דל"ל קרא דביום הקריבו את זבח למפסל דם בלינה, תיפוק ליה מביום צוותו. ויצטרכו לתרץ כרש"י דנפק"מ לענין אם עלה על המזבח וכו'.

⁵ ודינו שאין נאותים [נהנים] הכהנים בהם, ויש בהם מעילה, ואם הקריבם בחוץ חייב כשחוטי חוץ, והם כקרבן מנחה שטעונים מלח והגשה וקמיצה ועצים אחרים עמהם, [וה"ה שצריך ימין וקידוש כלי - תד"ה עצים].

⁶ ונאותים מהם ואין בהם מעילה, ואם הקריבן בחוץ - פטור.